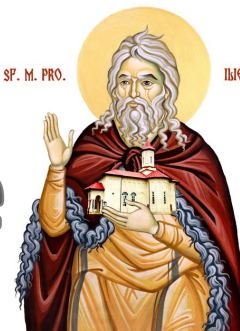

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica a 4-a după Paști (Vindecarea slăbănogului de la Vitezda)

Apostolul citit ne înfățișează două minuni săvârșite de Sf. Petru în localități de pe malul Mării Mediterane, în Țara Sfântă.

În cadrul primeia, el a vindecat pe Enea, paralic de 8 ani. Cu harul lucrător într-însul, apostolul a cunoscut credința lui Enea și timpul în care Dumnezeu a vrut să-l tămăduiască, și în numele și cu puterea Domnului Hristos, l-a ridicat în picioare, scăpându-l de patul de suferință pe care era ținut. Învățăm de aici să avem îndelungă răbdare în suferință, să ne preocupăm de vindecarea sufletului în acest timp, să ne folosim de durere ca de o injecție care pătrunde prin învârtoșarea inimii, și să așteptăm cercetarea harului. Mai observăm că prin Sf. Petru a lucrat Hristos, și el a accentuat acest lucru în fața lui Enea, ca noi să înțelegem că Domnul lucrează prin preoți, să avem credință, să nu-i judecăm, să ne folosim de ei pentru toate harurile pe care Dumnezeu binevoiește să le dăruiască printr-înșii, să-i

tratăm ca pe mâna și glasul lui Hristos.

A doua minune a fost o înviere. Dumnezeu a mângâiat comunitatea din Iope redându-le pe Tavita, fecioara care făcea atâtea fapte bune și tot lucrul său de mână îl valorifica pentru ajutorarea celor în nevoie. Iată că Dumnezeu, prin apostolul Său, s-a milostivit de credincioși, deoarece aceștia nu doar s-au folosit de Tavita, nu doar au admirat-o, ci au iubit-o și deși ei îi era de folos să călătorească dincolo, a trimis-o înapoi pentru o vreme. Dacă la rugăciune mijlocim cu credință și adăugăm iubire, căldură, cum spun sfinții, efectul este sensibil, spre slava lui Dumnezeu și binefacerea noastră. Nu trecem cu vederea nici discreția cu care Sf. Petru a lucrat, ca să nu se slăvească el, ci numai Domnul să își arate harul și mărirea.

Sf. Evanghelie ne relatează vindecarea slăbănogului de la Vitezda, un om bolnav pentru păcatele lui și care a suferit în singurătate, ca inima lui să se înmoaie și să ajungă la pocăință, iar după 38 de ani a primit și darul vindecării trupești.

Prima parte am mai auzit-o când am săvârșit slujba Aghesemei mici, pentru a arăta cum Dumnezeu nu-și lasă nemărturisit și nevădit harul Său iubitor, de multe ori lucrător prin ape, izvoare care primesc de la El putere tămăduitoare. În creștinism, agheasma mică apare ca un dar al rugăciunilor Maicii Domnului și al tuturor sfinților, care

curățește și sufletul și trupul celor care o iau cu credință, înainte de a-și începe osteeala de zi cu zi.

Când omul nu are om să-l ajute, vine Dumnezeu aproape. În Biserică, avem marele dar că nevăzut, dar sensibil prin preoți, El vine în maximă apropiere de om, numai să se înmoaie, să-și deschidă sufletul apelor harului, să învețe îndelunga răbdare, virtuți atât de opuse duhului veacului nostru. Când ne rugăm cu "Doamne Iisuse", cu atenție și căldură, ne aducem aminte de Dumnezeu și El de noi, trăim prezența Lui și atragem lucrarea Lui. La Sf. Liturghie, îl primim real, iar duhovnicește—cei care nu se împărtășesc, cei care nu pot să fie cu noi și cei care așteaptă dincolo de hotarul morții trupești.

Sfinții Împărați Constantin și mama sa Elena

Au trăit în secolul 4 după Hristos.

Sunt numiți de Dumnezeu încoronați și întocmai cu Apostolii deoarece pe lângă cununa împărătească, au primit cununi cerești de sfinți; dând libertate de manifestare creștinismului, sprijinindu-l, priveghind la unitatea Bisericii, împăratul a îndeplinit lucrare de Apostol; prin lucrarea sa filantropică și prin ridicare de biserici, Sf. Elena a primit și ea această numire de cinste.

Sf. Constantin a înțeles că Imperiul Roman era bolnav și doar creștinismul, cu sănătatea lui morală, cu legătura lui

reală cu Dumnezeu, îl poate face bine, și a avut dreptate.

În anul 2019, închinat de Biserică preoților, învățătorilor și primarilor gospodari de altădată, să înțelegem că însănătoșirea țării acesteia și păstrarea comorilor ei se poate face numai prin însănătoșirea gândirii și obiceiurilor oamenilor, precum și prin reunirea lor în jurul lui Dumnezeu și a Bisericii Sale, care ne face lucrători neîntrepuți ai binelui, prin harul Său.

Cei care lovesc Biserica sau rămân impasibili la batjocorirea ei, cei care strică bunele moravuri ale neamului, aceia sunt nesimțitori, orbi, vânduți patimilor lor și intereselor altora. Dacă noi ne trezim, vom fi capabili să-i recunoaștem și să-i punem la colțul pe care-l merită și nu în frunte.

Sărbătorim luni 20 mai pe Sf. Marcu Pustnicul. El a zis că unii care par că ajută semenul de fapt îl vatămă, iar alții ce par că nu ajută, de fapt îl folosesc tainic prin rugăciunea lor. În aceeași zi **o pomenim pe Sf. Lidia** și felicităm pe cunoscuții cu același nume.

Luni, 20 mai, săvârșim Vecernie de la ora 17.00. A doua zi, Sf. Liturghie începe la ora 9.00, și slujba parastasului în jur de 10.30.

S-au strâns 8679 lei pentru candelabru. Au intrat în cont bănuții pentru formularele cu 2% pe care le-ați semnat în favoarea noastră, 2384,98 lei. Vă mulțumim!